

Chúng ta đã toàn thắng, xương máu của cha anh ta sự hy sinh đến tột cùng của cả dân tộc sẽ không bao giờ bị thụt lùi, chúng ta sẽ vĩnh viễn sống trong một kỷ nguyên Độc lập – Tự do và giờ đây Chiến tranh đã kết thúc, các cựu chiến binh lại tiếp tục đóng góp cho quê hương trên một mặt trận mới. Nhiều người trở về với cơ thể lành lặn nhưng cũng có những người đã để lại một phần cơ thể của mình nơi chiến trường đau thương, những người lính ấy mang theo những vết thương chiến tranh nhưng không vì vậy mà họ lùi bước, tinh thần thép của họ vẫn còn nguyên đó. Tuy chiến tranh đã qua đi nhưng ở đâu đó vẫn còn tiếng “xung phong” đối với những người lính cựu chiến binh. 40 năm trước họ là những người anh hùng cống hiến tất cả để đất nước được Hòa Bình nhưng 40 năm sau họ đã để lại tâm trí mình nơi cuộc chiến khốc liệt đó và giờ đây tâm trí của những người lính đó bị ám ảnh về chiến tranh là những ám ảnh đã luôn dày vò tâm trí cũng như thể xác của họ. Những cựu chiến binh tuy đã không còn tinh táo nhưng họ vẫn trong tư thế sẵn sàng xung phong chiến đấu, Tổ Quốc đã Hòa Bình rồi nhưng họ thì đã đánh đổi quá nhiều chính bản thân họ đã để lại bản thân tại chiến trường. Có thể thấy được rằng chiến tranh tàn khốc như thế nào mới có thể khiến cho những người lính có ý chí kiên cường không sợ chết lại bị mắc kẹt trong cuộc chiến tranh tàn khốc như vậy. Họ không còn tinh táo nhưng họ vẫn không quên bảo vệ Tổ Quốc giành lại Độc Lập cho Dân Tộc.

Ngày 30 tháng 4 năm 1975 đã đi vào lịch sử dân tộc như một mốc son chói lọi đưa đất nước ta bước vào kỷ nguyên độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội, vì Độc lập – Tự do mà nhiều người lính cách mạng đã hy sinh. “Họ cầm súng để ta được cầm bút, Họ đi trong bóng tối để ta thấy được ánh sáng, Họ hy sinh để đổi lấy hòa bình”. Để có được Hòa Bình thì rất nhiều người đã hy sinh không ngần ngại ngã xuống, họ không ngại gác lại tuổi thanh xuân của mình sẵn sàng nằm trên chiến trường đạn pháo mưa bom, các anh không sợ hy sinh. Hiện tại Đất nước đã hòa bình nhưng có lẽ vẫn còn những người lính vẫn chưa được tìm thấy cũng như những người lính vẫn chưa thể xác định danh tính hay là có những người bỏ lại một phần cơ thể của mình tại chiến trường tàn khốc nơi mà đồng đội của họ đã hy sinh.

Cựu chiến binh Nguyễn Văn Minh ông chiến đấu hy sinh giành lại độc lập dân tộc nhưng cái giá phải trả cho một dân tộc Độc lập - Tự do đó mà ông đã để lại nơi chiến trường đôi mắt và đôi tay của bản thân. Đất nước đã hòa bình nhưng những người lính đó lại chẳng thể thấy được nó cũng như chẳng thể được nhìn ngắm nó một cách trọn vẹn. Khi đánh vào dinh độc lập những người lính đó biết đi vào đó là đi vào chỗ chết nhưng họ vẫn nở nụ cười đối với họ hy sinh ở dinh độc lập đối với

họ là danh dự và cái chết đó hoàn toàn xứng đáng để đem lại độc lập cho một dân tộc. Tự do không tự đến hòa bình không tự có, Hay có câu nói rất hay là “ tự do hòa bình không phải dễ có được bây giờ cố gắng mà giữ” những người lính đó họ hy sinh cả xương máu để đổi lấy Hòa Bình Độc lập. Hòa bình đẹp lắm nhưng có lẽ những người lính đã nằm xuống không thể nhìn thấy vẻ đẹp đất nước độc lập tự do. “ tổ quốc hòa bình rồi nhưng lại phải trả giá qua nhiều”

“Mời các bạn nghe tin chiến thắng chúng tôi mới nhận được đúng 11 giờ 30 phút quân ta tiến vào Sài Gòn đánh chiếm Dinh Độc Lập, Bộ Tổng Tham U Ngụy Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng vô điều kiện. Cờ đỏ sao vàng pháp phới tung bay trên nóc Dinh Độc Lập chiến dịch Hồ Chí Minh toàn thắng”

Khi giờ đây Đất Nước được Hòa Bình và vinh danh những chiến sĩ anh dũng, những người lính thâm lặng đã hy sinh cả xương máu không tiếc cả thanh xuân không ngại gian khổ để giành độc lập, không ngại nằm xuống nơi chiến trường khốc liệt. Họ không chọn cách kể công lao của mình mà họ lại lặng lẽ nhìn Tổ Quốc ngày một phát triển. Chân thành cảm ơn các cựu chiến binh đã không ngại hy sinh thân mình để bây giờ Đất Nước được sống trong Hòa Bình

Lớp: D105k15

Khoa: Kế Toán

Giảng viên: Trần Thị Thùy